

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองพระประแดง

สภาพทั่วไป

ประวัติเทศบาลเมืองพระประแดง

เทศบาลเมืองพระประแดงได้จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ด้วยการยกฐานะเขตชุมชนในบางส่วนของตำบลเชิงใหม่ ตำบลทรงคนอง และตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ รวมเป็นตำบลเดียว คือ ตำบลตลาด และยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมืองพระประแดง ทั้งนี้ก็เนื่องจากตำบลที่ยกฐานะขึ้นนี้ เดิมเป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดมาก่อน นั่นคืออำเภอพระประแดงแห่งนี้เคยเป็นจังหวัดพระประแดง ต่อมาได้ถูกยุบจากจังหวัดเป็นอำเภอไปขึ้นกับจังหวัดสมุทรปราการ

พื้นที่ของตำบลที่ยกฐานะรวมกันมีเพียง ๐.๖๑๑๕ ตารางกิโลเมตร นับได้ว่าเป็นเทศบาลที่มีเนื้อที่เก็บน้อยที่สุดในประเทศไทยเมื่อเปรียบเทียบกับเทศบาลทั้งหมด จนถึงปัจจุบันล่วงเลยมากกว่า ๘๓ ปีแล้วก็ได้ขยายเขต สภาพพื้นที่เดิมเป็นสวน เป็นนา มีคลองลัดตะนงไหลผ่าน มีแม่น้ำเจ้าพระยาขนานอยู่ด้านตะวันออกและคลองลัดหลวงขนานอยู่ด้านตะวันตก

อาคารสำนักงานเทศบาลเมืองพระประแดงในปัจจุบันสร้างเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๒๖ ตั้งอยู่บนถนนพระยาพายัพพริยะกิจ รอบๆสำนักงานเทศบาลจะเป็นตลาดสดและอาคารพาณิชย์ จึงมีความแออัดและหนาแน่นเนื่องจากมีพื้นที่น้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและค้าขาย มีประชาชนจากนอกเขตเทศบาลเข้ามาจับจ่ายใช้สอยเป็นส่วนมาก เทศบาลเมืองพระประแดงจึงต้องรับภาระหนักจากความแออัดต่างๆ ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยความสะอาด รวมทั้งปัญหาจราจรติดขัดอีกด้วย

ดวงตราเทศบาลเมืองพระประแดงเป็นรูปพิฆเนศวร เพราะพระประแดงเป็นเมืองหน้าด่านเมืองหนึ่งของกรุงศรีอยุธยา ได้ทำพิธีฝังอาคารรูปหลักเมืองในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยนั้น พระราชทานนามว่า “นครเขื่อนขันธ์” และได้ตั้งพระยาราม (สมิงทอมา คชเสนี) บุตร “พระยาแจ้ง”

เป็น “พระยานครเขื่อนขันธ์รามัญราชชาติเสนาบดีศรีสิทธิสงคราม” ต่อมาได้สร้างศาลตรงที่ฝังอาคารรูปหลักเมือง ประกอบกับคำว่า “แจ้ง” แปลว่า “ข้าง” จึงได้อัญเชิญพระพิฆเนศวรประดิษฐานในศาลนั้น ประชาชนเคารพสักการะเป็นอันมาก เทศบาลเมืองพระประแดงจึงได้นำรูปพระพิฆเนศวรเป็นดวงตราเทศบาล

ที่ตั้งและอาณาเขต

เขตเทศบาลเมืองพระประแดง อยู่ในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตอนปลายสุดและเหนืออ่าวไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร โดยที่เขตเทศบาลเมืองพระประแดงมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง
ทิศใต้	ติดต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา และเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง

สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ

สภาพภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสมุทรปราการเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน และมีลำคลองมาก ลักษณะทั่วไปของจังหวัด แบ่งได้ ๓ ส่วน คือ

- บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาสองฝั่งเป็นที่ราบลุ่มเหมาะสำหรับทำนา ทำสวน
- บริเวณตอนใต้ใกล้ชายฝั่งทะเล พื้นดินเค็มจัด ในฤดูแล้งส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำป่าจาก และป่าพื้น
- บริเวณที่ราบทางตอนเหนือและตะวันออกเป็นที่กว้างโดยตลอดและเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญของจังหวัด เพราะมีประตูน้ำชลประทานสำหรับกักกันน้ำเค็มระบายน้ำจืดหลายแห่งเหมาะแก่การทำนา

จากสภาพภูมิประเทศของจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านโดยที่เขตเทศบาลเมืองพระประแดงตั้งอยู่ทางตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มเหมาะสำหรับทำนา ทำสวน แต่โดยสภาพพื้นที่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันพื้นที่ในเขตเทศบาลได้ใช้เป็นพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยและพื้นที่การค้า ซึ่งในเขตเทศบาลไม่มีพื้นที่เหลือเพื่อการทำสวน ทำนา

ภูมิอากาศ

เป็นอากาศแบบชายทะเลอากาศเย็น ไม่ร้อนจัด ในฤดูร้อนมีความชื้นในอากาศสูงเนื่องจากอิทธิพลจากลมชายทะเล และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีปริมาณฝนตกมากช่วงเดือนกันยายนและตุลาคม เดือนกันยายนเป็นเดือนซึ่งมีน้ำฝนมากที่สุด และเดือนธันวาคมเป็นเดือนซึ่งมีปริมาณฝนน้อยที่สุด สภาพอากาศเป็นไปตามฤดูกาล

สภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยภาพรวม

ประชากรในเขตเทศบาลเมืองพระประแดงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและค้าขาย และมีประชากรแฝงที่อพยพเข้ามาพักอาศัยทำงานโดยไม่ได้ย้ายเข้ามาในทะเบียนบ้านจำนวนมาก และจากความหนาแน่นของประชากรทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัดขึ้น ซึ่งเทศบาลฯ ได้จัดตั้งชุมชนขึ้น จำนวน ๙ ชุมชน ดังนี้

- ๑) ชุมชนวัดโรมันคาทอลิก
- ๒) ชุมชนวัดโมกข์-วัดแค
- ๓) ชุมชนหลักเมือง
- ๔) ชุมชนลัดตะนง
- ๕) ชุมชนกรมทรัพยากรธรณี
- ๖) ชุมชนชุมชนุมพานิช
- ๗) ชุมชนบ้านดั่ง
- ๘) ชุมชนบ้านแซ่
- ๙) ชุมชนข้าราชการตำรวจ

การคมนาคมขนส่ง

การติดต่อคมนาคมของประชาชนภายในเขตเทศบาลสามารถใช้ได้ ๒ ทาง คือ ทางบก และทางน้ำ

ทางบก

มีถนนสายหลักในเขตเทศบาล ๖ สาย ที่สามารถเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสมุทรปราการ และกรุงเทพมหานคร คือ

- ถนนศรีเชื่อนรินทร์
- ถนนนครเชื่อนรินทร์
- ถนนพระยาพายัพพิริยะกิจ
- ถนนพระยาดำรงค์ราชพลขันธ์
- ถนนเพชรหิรัญ
- ถนนทรงธรรม

นอกจากถนนสายหลักในเขตเทศบาลแล้ว ในเขตจังหวัดสมุทรปราการยังมีถนนที่เชื่อมต่อระหว่างพื้นที่เขตเทศบาลเพื่อเดินทางไปยังจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดใกล้เคียง และกรุงเทพมหานครได้อีก มีถนนสายต่างๆ ตัดผ่านไปยังจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดใกล้เคียงหลายสาย นอกจากนี้ยังมีถนนเชื่อมต่อติดต่อระหว่างอำเภอต่างๆ ภายในจังหวัดอีกด้วย

การคมนาคมติดต่อของประชาชนภายในจังหวัดนอกจากการใช้รถยนต์ส่วนตัวหรือพาหนะอื่น ๆ แล้วยังสามารถใช้บริการรถโดยสารประจำทาง ได้แก่ บริการโดยสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และบริการรถยนต์โดยสารของบริษัทเอกชนเปิดควบคู่กันทั้งรถโดยสารขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก นอกจากนี้ตามตรอกและซอยต่างๆ จะมีรถจักรยานยนต์รับจ้างบริการรับส่งคนโดยสารตลอดเวลา ทำให้การสัญจรทางบกมีความสะดวกมากขึ้น

ตารางแสดงทางการเดินรถขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในเขตอำเภอพระประแดง

สาย	จาก - ถึง	ระยะทาง (กม.)	จำนวนเที่ยว/ วัน	ชนิดของรถ โดยสาร	จำนวนผู้โดยสาร ต่อเที่ยว
๘๒	พระประแดง สนามหลวง	๒๐	๑๒๐	รถธรรมดา	๖๐
ปอ.๑๓๘	ทำน้ำพระประแดง ขนส่งหมอชิตใหม่	๒๙.๗	๕๐	รถธรรมดา	๕๐
๖	ทำน้ำพระประแดง บางลำพู	๒๓	๑๒๐	รถธรรมดา	๕๐

ที่มา : องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เขตการเดินรถที่ ๕

ตารางเส้นทางรถโดยสารประจำทาง (บริการโดยรถโดยสารของเอกชน)

สายที่	ชื่อเส้นทาง	บริษัท/ห้าง
๑๐๑๑	อำเภอพระประแดง - บางกอบัว	บจ.พระประแดง - บางกอบัว
๑๑๔๖	พระประแดง-พระสมุทรเจดีย์	สหกรณ์บริการเดินรถพระประแดงเจดีย์ จำกัด

ทางน้ำ

เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่ทั้งสองฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา โดยพื้นที่เขตเทศบาลเมืองพระประแดง ตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ดังนั้นการติดต่อประสานงานหรือธุรกิจการค้าก็จะอาศัย ทางเรือข้ามฝั่งไป - มา และมีแพขนานยนต์ สำหรับบรรทุกรถยนต์ ขนสินค้า หรือวัตถุดิบ เพื่อการอุตสาหกรรม ให้กับโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสองฝั่ง และระบายสินค้าทางด้านอุตสาหกรรม ไปยังตลาดภายในเขตจังหวัดสมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดอื่นๆ เส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สำคัญ มีดังนี้

๑. **แม่น้ำเจ้าพระยา** ไหลผ่านกรุงเทพมหานคร มาออกปากแม่น้ำเจ้าพระยา ที่จังหวัดสมุทรปราการ ผ่านอำเภอพระประแดง อำเภอเมือง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นทางคมนาคม ติดต่อกับกรุงเทพมหานครมีเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ จากต่างประเทศแล่นผ่านไปมาเพื่อขนถ่ายและรับสินค้า เข้า – ออก ประเทศ ที่ท่าเรือกรุงเทพ (ท่าเรือคลองเตย)

๒. **คลองลัดหลวง** ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา เลียบแนวเขตเทศบาล ไหลเชื่อมแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งด้านทิศเหนือและทิศใต้ ของคลองลัดหลวง โดยทางทิศใต้ไหลลงสู่อ่าวไทย ส่วนด้านทิศเหนือของคลองลัดหลวงสามารถเดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ท่าเรือสาทรประดิษฐ์

จำนวนเส้นทางคมนาคมขนส่งทางน้ำ

ท่าเทียบเรือ	ขนาดบรรทุก คน/คัน	จำนวนที่ใช้บริการ(คัน)	ระยะทางการให้บริการ	ระยะทาง
๑. ท่าเทียบเรือข้ามฟากหน้าท่าว่าการอำเภอพระประแดง	เรือยนต์เล็ก ๕๐ คน/ลำ	๗ ลำ	ท่าเทียบเรือหน้าอำเภอพระประแดงถึงท่าเทียบเรือปู่เจ้าสมิงพรายสำโรงใต้	๐.๕ กม.
๒. ท่าเทียบเรือข้ามฟากเกตรา (แพขนานยนต์)	๑๐ คัน/เที่ยว	๑๕ ลำ	ท่าแพข้ามฟากสำโรงใต้ถึง ท่าแพข้ามฟากหน้าอำเภอพระประแดง	๐.๕ กม.

การคมนาคมของประชาชนชาวพระประแดง นอกจากที่กล่าวมาแล้วนั้นเมืองพระประแดงยังมีเส้นทางสำคัญอีกเส้นทางหนึ่ง คือ **ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม**

ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม

บันทึกประวัติศาสตร์ของโครงการถนนวงแหวนอุตสาหกรรม คือ เป็นโครงการตามพระราชดำริโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จากวัตถุประสงค์โครงการซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงตระหนักถึงความเดือดร้อนที่พลนิกรของพระองค์ได้รับ อันเนื่องมาจากปัญหาการจราจรจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชดำริให้มีการก่อสร้าง “**ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม**” และคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กรมโยธาธิการ (ปัจจุบันยุบรวมเป็นกรมทางหลวงชนบท) เป็นผู้ดำเนินงานเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ ดังนี้

๑. รองรับขนถ่ายและลำเลียงสินค้าจากท่าเรือกรุงเทพ (ท่าเรือคลองเตย) และรองรับการลำเลียงสินค้าจากโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ทางตอนใต้กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรปราการ
๒. เสริมโครงข่ายถนนของกรุงเทพมหานครและจังหวัดสมุทรปราการ
๓. เป็นโครงข่ายถนนสำหรับการขนถ่ายและลำเลียงสินค้าในพื้นที่โครงการไปยังส่วนต่างๆ ของประเทศ เช่น ด้านทิศใต้ออกสู่ถนนพระรามที่ ๒ ทางด้านทิศตะวันออกไปสู่ถนนสุขุมวิทหรือถนนบางนา – ตราด เป็นต้น

ลักษณะโครงการถนนวงแหวนอุตสาหกรรมมีความยาวรวมกันทั้งสิ้นประมาณ ๒๕ กิโลเมตร มีลักษณะเป็นถนนต่อเนื่องเชื่อมโยงพื้นที่ย่านอุตสาหกรรม และท่าเรือคลองเตยเข้าด้วยกัน

ทั้งนี้ “ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม” ในช่วงที่เป็นสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ก่อสร้างเป็นสะพานขึงข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ๒ ช่วง สูงประมาณ ๕๔ เมตร ตัวสะพานมีความกว้าง ๗ ช่องจราจร (รวมช่องจราจรพิเศษสำหรับรถบรรทุกหนักที่จะขึ้นสะพานไว้เรียบร้อยแล้ว) มีความยาวทั้งสิ้น ๔.๒ กิโลเมตร ซึ่งจะเชื่อมโยงการเดินทางจากถนนพระรามที่ ๓ และถนนปู่เจ้าสมิงพรายเข้าด้วยกัน ขณะเดียวกันบริเวณ กลางสะพานจะมีทางแยกต่างระดับเชื่อมต่อกับทางยกระดับ ขนาดความกว้าง ๔ ช่องจราจร ความยาว ๒.๒ กิโลเมตรไปสู่ถนนสุขสวัสดิ์ทิศตะวันตกด้วย

จุดเด่นของสะพานวงแหวนอุตสาหกรรมนั้นอยู่ที่การออกแบบ กล่าวคือ จะเป็นสะพานขึงแห่งเดียวของประเทศไทย ที่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาถึง ๒ ช่วงต่อเนื่องกัน และเป็นสะพานขึงด้วยสายเคเบิลแห่งแรกของประเทศ ที่มีทางแยกต่างระดับเชื่อมอยู่ตรงกึ่งกลางสะพานสูงจากระดับพื้นดินประมาณ ๔๕ เมตร อธิบายง่าย ๆ ก็คือจะเป็นสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาแห่งแรกและแห่งเดียวที่มี “สามแยก” บนกึ่งกลางสะพาน

นอกจากนี้ ในโลกของสถาปัตยกรรมและปะติมากรรม สะพานวงแหวนอุตสาหกรรมจะเป็นผลงานระดับมาสเตอร์พีซ โดยรูปแบบ “เสาสะพาน” ออกแบบให้มีความสง่างามเป็นรูปสี่เหลี่ยม ข้าวหลามตัด ส่วนยอดของเสามีลักษณะที่แสดงถึงสัญลักษณ์ความเป็นไทย ศิลปินผู้ออกแบบได้แรงบันดาลใจจากรูปทรง ของเจดีย์และชฎา ส่วนเรื่องใกล้ตัวที่ชาวพระประแดงทั้งหลายจะต้องรู้จักคือ เส้นทางการใช้สะพานวงแหวนอุตสาหกรรม โดยผู้ขับขี่ยานพาหนะสามารถขึ้น – ลง สะพานได้ ๓ จุด ด้วยกันคือ

จุดที่ ๑ ทางขึ้น – ลง ที่ถนนพระรามที่ ๓ บริเวณซอยบ้านระวี ๑

จุดที่ ๒ ทางขึ้น – ลง ที่ถนนปู่เจ้าสมิงพราย บริเวณสถานีไฟฟ้าย่อยท้องคุ้ง

จุดที่ ๓ ทางขึ้น – ลง ที่ถนนสุขสวัสดิ์ บริเวณซอยสุขสวัสดิ์ ๕๖

โดยผู้ขับขี่รถยนต์สามารถเลือกจุดหมายหลายทางระหว่าง ๓ แห่งนี้ได้ด้วยการใช้ทางแยกต่างระดับบริเวณกึ่งกลางสะพาน

สะพานวงแหวนอุตสาหกรรมมีการออกแบบในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ๗๐ ไร่ บริเวณกระเพาะหมู สำหรับทำเป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่เป็นพื้นที่สีเขียว เป็นปอดของเมือง ซึ่งจะมีอาคารพิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่ด้วย ซึ่งหมายถึงจะเป็นทั้งลานสันทนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นสถานเรียนรู้ของคนทุกวัย

และสุดยอดไฮไลท์ของโครงการคือ กรมทางหลวงชนบทได้เผยแพร่รายละเอียดโครงการ โดยระบุถึง “ผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจ” ของโครงการถนนวงแหวนอุตสาหกรรมว่า โครงการนี้จะสร้างอัตราผลตอบแทนด้านเศรษฐกิจให้กับพื้นที่โดยรอบบริเวณโครงการสูงถึง ๑๘.๙๔% ทั้งผลตอบแทนด้านเศรษฐกิจที่มาจากภาคอุตสาหกรรม การขนส่ง จราจร ตลอดจนภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการทุกประเภท ดังนั้น ถนนวงแหวนอุตสาหกรรมโครงการนี้จึงเปรียบเสมือนเป็นถนนที่เป็น “เส้นทางช้างเผือก” สายใหม่ให้กับชาวพระประแดงอย่างแท้จริง

สะพานภูมิพล หรือชื่อที่เรียกอย่างไม่เป็นทางการว่า **สะพานวงแหวนอุตสาหกรรม** เป็นสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา สำหรับถนนวงแหวนอุตสาหกรรม เชื่อมระหว่างถนนพระรามที่ ๓ ถนนปู่เจ้าสมิงพราย และถนนสุขสวัสดิ์ ลักษณะเป็นสะพานซึ่งขนาด ๗ ช่องจราจร มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่ก่อนหน้านั้นได้เปิดใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

สะพานภูมิพล ประกอบด้วย ๒ ช่วง คือ

สะพานภูมิพล ๑ เป็นสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาทางด้านเหนือเชื่อมระหว่างแขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร กับตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นสะพาน ซึ่งเคเบิลคู่ขนาดกว้าง ๗ ช่องจราจร ที่ประกอบด้วยเสาสูง จำนวน ๒ ต้น ความยาวตัวสะพานในช่วงด้านหลัง ๑๒๘ เมตร เป็นโครงสร้างแบบคอนกรีตอัดแรง ความสูงจากระดับน้ำสูงสุดที่กึ่งกลางสะพานประมาณ ๕๐ เมตร เพื่อให้เรือบรรทุกหรือขนส่งสินค้าสามารถแล่นลอดได้

สะพานภูมิพล ๒ เป็นสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาทางด้านใต้ เชื่อมระหว่างตำบลทรงคนอง กับตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นสะพานซึ่งเคเบิลคู่ขนาดกว้าง ๗ ช่องจราจร ที่ประกอบด้วยเสาสูง จำนวน ๒ ต้น ความยาวตัวสะพานช่วงข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ๓๙๘ เมตร เป็นโครงสร้างประกอบระหว่างคอนกรีตและเหล็ก ความยาวตัวสะพานในช่วงด้านหลัง ๑๕๒ เมตร เป็นโครงสร้างแบบคอนกรีตอัดแรง ความสูงจากระดับน้ำสูงสุดที่กึ่งกลางสะพานประมาณ ๕๐ เมตร เพื่อให้เรือบรรทุกหรือขนส่งสินค้าจากปากแม่น้ำเจ้าพระยาสามารถแล่นลอดได้เพื่อเข้าสู่ท่าเรือคลองเตย

ช่วงตะวันตก เป็นทางยกระดับข้ามถนนพระราชวิริยาภรณ์ และเป็นทางระดับพื้นราบ ก่อนจะเป็นทางยกระดับอีกครั้งเมื่อบรรจบกับถนนสุขสวัสดิ์ โดยแยกเส้นทางออกไปจากช่วงที่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา

ชื่อสะพาน

เมื่อเปิดใช้สะพานใหม่ๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ สะพานเคยมีชื่อเรียกอย่างไม่เป็นทางการว่า “สะพานที่ปั้งกรรศรีมิโชติ” โดยเข้าใจผิดว่าเป็นนามพระราชทาน จนกระทั่งนายวิชาญ คุณากุลสวัสดิ์ อธิบดีกรมทางหลวงชนบทได้เปิดเผยเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสะพานแห่งนี้ว่า “สะพานภูมิพล”

การเปิดสะพานวงแหวนอุตสาหกรรมและประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์

ในวันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทางชลมารค โดยเรือพระที่นั่งอังสนาของกองทัพเรือ ทรงเปิดสะพานภูมิพลและประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์ ณ กลางแม่น้ำเจ้าพระยา ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ รวมถึงทอดพระเนตรภาพยนตร์เกี่ยวกับการก่อสร้างสะพานดังกล่าวและประตูระบายน้ำในช่วงเย็นวันนี้ด้วย โดยมีการทำภาพยนตร์ขนาดใหญ่กลางคลองลัดโพธิ์

การออกแบบ สะพานแห่งนี้สร้างขึ้นด้วยงบประมาณของกรมทางหลวงชนบท ตามแบบเดิม จะเป็นอุโมงค์ลอดใต้แม่น้ำเจ้าพระยาแต่ติดปัญหาด้านงบประมาณจึงปรับเป็นรูปแบบสะพานวิศวกรผู้ออกแบบชาวออร์เวย์ ได้เลือกรูปแบบสะพานซึ่ง เนื่องจากข้อกำหนดว่าตัวสะพานต้องสูงกว่าระดับน้ำไม่น้อยกว่า 50 เมตร ลักษณะโครงสร้างสถาปัตยกรรมมีรูปร่างเพรียว เพื่อความประหยัด ผู้ออกแบบกำหนดให้ระหว่างสะพานทั้งสองช่วง มีลักษณะคล้ายหัวแหวน โดยออกแบบให้มีลักษณะคล้ายพระชัมรงค์ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ด้านเศรษฐกิจ

การพาณิชย์กรรม ในเขตเทศบาลเมืองพระประแดง ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายเป็นตัวแทนค้าปลีก – ส่ง มีตลาดเทศบาล ๔ แห่ง ตลาดเอกชน ๒ แห่ง สถานธนาบาล ๑ แห่ง ธนาคารและสถาบันการเงินต่างๆภายในเขตเทศบาล ๔ แห่ง ในเขตพื้นที่บริการ ๐.๖๑๑๕ ตารางกิโลเมตร และยังมีธนาคารในเขตอำเภอพระประแดงรวมทั้งสิ้น ๓๐ แห่ง

การพาณิชย์กรรมเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของเทศบาลเมืองพระประแดง เนื่องจากความต้องการใช้สินค้า และบริการมีมากโดยเฉพาะเป็นแหล่งชุมชน และเป็นแหล่งที่เป็นเส้นทางผ่านเข้าสู่เขตอุตสาหกรรมของจังหวัดและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด ทำให้มีแรงงานเคลื่อนย้ายเข้าไปประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก รวมทั้งแรงงานในการก่อสร้าง และพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่และเล็ก ดังนั้น ความต้องการอาหารของใช้ที่จำเป็น และที่อยู่อาศัย จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ ในเขตอำเภอพระประแดง จำหน่ายข้าวสาร น้ำตาลทราย เครื่องดื่ม นมของชำ ของใช้เบ็ดเตล็ด สุรา บุหรี่ น้ำดื่ม อาหารสด – แห้ง อาหารสำเร็จรูป นอกจากนี้เป็นการประกอบกิจการค้าขายเฉพาะอย่าง เช่น ร้านทอง ร้านเสื้อผ้า ตลาดโต้รุ่ง

ในเขตเทศบาลเมืองพระประแดง มีประชากรนับถือศาสนาพุทธมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีวัดในศาสนาพุทธ ๖ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๑ แห่ง ปุชนิยมสถานที่สำคัญ ๑ แห่ง ศาสนาและประเพณีของท้องถิ่นที่เทศบาลจะจัดขึ้นและส่งเสริม ดังนี้
